

< هو الحکیم >

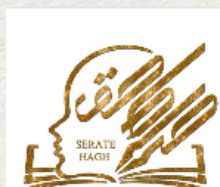
عنوان:

تفکر امیرالمؤمنین علیه السلام در مورد امام عصر

دکتر وحید باقر پورکاشانی

© صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ ©

@SERATEHAGHI

اصبغ بن نباته روایت می‌کنه می‌گه:

«خدمت امیرالمؤمنین علیه‌السلام مشرف شدم، دیدم حضرتش در حال فکر است و بر زمین خط می‌کشد. عرض کردم چه شده شما را متفکر می‌بینم که به زمین خط می‌کشی. آیا به واسطه‌ی میل به آن است؟ فرمودند: نه به خدا قسم! هرگز به دنیا میل نکردم! فکر می‌کردم در یازدهمین از اولاد خودم که از نسل من است و او مهدی‌ست. زمین را پر از عدل کند چنانکه از ظلم پر شده باشد و برای آن حضرت، حیرت و غیبتی است که در آن غیبت و حیرت، جمعی گمراه و جمعی هدایت شوند».

ببینید برای آن حضرت حیرت و غیبتی است به این معنا نیست که خود حضرت حیران باشن!

می‌خوان بگن که این غیبت چی به وجود میاره؟
حیرانی رو به وجود میاره! و همین غیبت و حیرت،
در این غیبت، بعضی گمراه می‌شن و بعضی در همین
جهت هدایت قرار می‌گیرن؛ در جهت رشد قرار
می‌گیرن؛ حضرت امیر داشتن در این زمینه فکر
می‌کردن. «از حضرتش سؤال کردم: این امر واقع
خواهد شد؟» یعنی امام زمانی خواهد آمد؟ آقا غائب
خواهد شد؟ «فرمودند: بلی. همچنان که او خلق شده
و از کجا علم تو به این امر می‌رسد ای اصبغ! آنان
ائمہ علیہم السلام، بهترین این امت و ابرار این عترت
هستند (خوب‌های این خانواده هستند). گفتم پس از
آن چه می‌شود؟ فرمود: بعد از آن خدا آنچه بخواهد
می‌کند، برای خدا اراده‌ها و نهاییاتی است». دیگه
اتفاقات و وقایع دیگری که خدا هر جور صلاح بدونه
پیش میاره.